

Til en ny § 3.

Forslag af B. Nørgaard, B. Petersen,
Tiemroth og P. Hansen:

Istedet for § 3 sættes en §, saalydende:

§ 3.

„De med dette Kanalanslag forbundne Omkostninger, som ved den udarbejdede Plan ere anslaaede til et Beløb af circa 400,000 Rb., udreder Statskassen, under Forudsætning af, at Arbejdet tilendebringes i 3 Aar, med circa 133,000 Rb. aarlig.“

Til § 4.

Forslag af C. A. Hansen:

Til Slutningen af § 4 sies:

„Bliver Overskudet saa stort, at det overstiger 4 Procent af denne, anvendes det saaledes Overskydende til Amortisation af Kommunernes Bidrag.“

Til en ny § 4.

Forslag af B. Nørgaard, B. Petersen,
Tiemroth og P. Hansen:

§ 4 affattes saaledes:

§ 4.

„Det Overskud, som Indtægten af Kanalen i sin Tid maatte give, efterat Bedlignings- og Omkostningerne og et passende Bidrag til Reservesonden ere udredede, tilfalder Statskassen.“

Til §§ 5 og 6.

Forslag af B. Nørgaard, B. Petersen,
Tiemroth og P. Hansen:

Paragrafferne 5 og 6 udgaae, og § 7 bliver som Følge deraf forandret til § 5.

Som første Affnit fattes §§ 1, 2 og 3 med de dertil stillede Ændringsforslag under Forhandling.

Nørgaard: Det høitærede Thing har seet, at det Forslag, som jeg saavelsom tre

andre ærede Rigsdagsmænd have tilladt os at stille til denne Lov, ikke dreier sig om Sagens Fremme og endnu mindre om at hindre dens Fremme, men ene og alene om Maaden, hvorpaa den skal fremmes. Det, som jeg søger afgjort ved det af os stillede Ændringsforslag, er, hvorvidt dette Spørgsmaal skal ansees som en Stats sag, eller som en Communesag. Jeg har nu været af den Mening, at det bør være en Stats sag, og, naar jeg nu har den Mening, skylder jeg ogsaa noget nærmere at begrunde den. Vil man nu see hen til Sagen, hvad er der da passeret, hvorpaa man kan støtte den Mening, at det deelviis, saaledes som i Udkastet foreslaaet, skal være en Communesag? Der er nemlig fra nogle Kjøbstæder for en Tid tilbage sammentraadt Delegerede til at tage denne Sag under Overveielse. De enedes om at indgive et Andragende til Regjeringen, med Anmodning om at tage sig af Sagen, og de have i dette Andragende paabe- raabt sig den store Fordeel, det vil have, naar et Skib paa 24 Commercelæster kunde spare circa 70 til 80 Rb. med Tidsspilde og Slitage, naar det saaledes uhindret kunde passere Grundene ved Løgstør. De have ogsaa paabe- raabt sig, hvilket Gavn det vilde være for Dampskibsfarten mellem Kjøbenhavn og England; de have ogsaa henledet Opmærksomheden paa, hvilket Gavn det vilde være for hele det østlige Jylland, og navnlig med Hensyn til Godstransporten til England, hvilken saavidt jeg veed, forleden Aar er strandet paa, at de ikke have turdet befare den farlige Wei omkring Skagen og ikke kunne befare Grundene. De have nemlig ogsaa de militaire Hensyn for Die og meget stærkt paabe- raabt sig, hvilket Gavn det var at have dette Canalanslag i Krigstilsælde, og navnlig bragt i Erindring, at man ved sidste Krig i længere Tid ikke var istand til at faae nogle Kanonbaade om paa Vestkysten af Slesvig, fordi de ikke kunde befare Grundene og heller ikke turde befare den farlige Wei omkring Skagen. Bemeldte Delegerede have saaledes ikke med et eneste Ord i dette Andragende omtalt, at det saaledes kunde være at betragte som en deelviis Communesag; de have omtalt paa ethvert Sted, at det burde være en Stats sag til Gavn